

Však nelze přehlédnouti, že právo švýcarské pustilo stranou myšlenku rodiny naturální a že uznává tu zásadní rovnost dětí manželských s nemanželskými a že tyto obmezuje pouze tam, kde zájem dětí manželských a důstojenství manželství toho káží.

Návrh francouzský blíží se uskutečnění zákonem a jest litovati, že návrhy v literatuře ve prospěch dualismu nedošly oblasu ve sborech zákonodárných tam, kde reconnaissance jest domovem.

Praktické případy.

Zásoba nafty při elektrárně jest jejím příslušenstvím dle § 294. ob. z. obč. a proto dle § 252. ex. ř. nezabavitelna.

Exekutovi, jenž jest majitelem elektrického stroje, zabaveno bylo asi 10.000 kg. nafty, nalezající se v nádržce, z kteréž tato přivádí se trubicí do menší nádržky a odtud k dynamomotoru. Nafta v malé nádržce zabavena nebyla. Zabavenou naftu dodala exekutu vymahající věřitelka sama.

Na stížnost exekuta, tvrdícího, že nafta jest příslušenstvím elektrárny, resp. elektrického stroje, a proto z exekuce mobilární vyloučena, exekuční soudce, vyslechnuv vymah. věřitele, jenž na svém zástavním právu setrval, exekuci zrušil, prohlásiv naftu zabavenou za příslušenství elektrického stroje.

Stolice rekursní ponechala exekuci v platnosti.

Důvody:

Sluší ovšem přisvědčiti názoru I. soudce, že nádrž dlužno považovati za příslušenství elektrárny; avšak nesprávným jest názor I. soudce, že zabavená nafta, která se v nádrži nachází, příslušenství elektrárny tvoří, potažmo že jest vedlejší věcí, bez které elektrárny jako věci hlavní užívati nelze (§ 294., 297. obč. z.).

Naopak dlužno dotyčnou naftu považovati za věc úplně movitou ve smyslu §. 293. obč. z., kterou bez porušení její podstaty a též bez porušení jak nádržky, tak i ssacího zařízení vyčerpati a jinou naftou nahraditi lze, aniž by tím podnik povinného nějaké újmy utrpěl, a to tím více, ježto nafta tato jest určena ku spotřebě a proto vždy obnovována býti musí.

Důsledkem názoru I. soudu by bylo, že by i jiné zásoby nafty u povinného snad se nacházející tvořily příslušenství jeho elektrárny, což by však odporovalo jak ustanovením §§. 293.—297. obč. z., tak i ustanovením §§. 251. a 252. ex. ř.

Nejv. soud. dvůr obnovil usnesení stolice prvé.

O d ů v o d n ě n í :

Nehledíc k tomu, že zabavení nafty bylo vykonáno způsobem, že tím provozování elektrárny bylo ne-li znemožněno, přece značně ztíženo, což odporuje zákonu — jest zjištěno, že zabavená nafta byla uschována nejen v nádržce, tvořící součást elektrárny, aby jí používáno bylo při jejím provozování, nýbrž že jí bylo též zapotřebí k řádnému provozování a že jí bylo k tomu též používáno.

Tím jsou dány náležitosti, které stanoví zákon v §. 294. ob. zák. obč. pro vlastnost příslušenstva, anať i náležitost trvalého užívání jest založena tím, že zásoba nafty, nalézající se ve zmíněné nádržce (cisterně), stále jest doplňována, a tedy okolnost, že nafta jest věc spotřebitelná, povahu příslušenstva nemůže vyloučiti a to tím méně, ana též §em 296. ob. zák. obč. jiným věcem, jako palivu a j., přiznává se vlastnost příslušenstva.

Poněvadž tedy oddělené zabavení této v cisterně se nacházející a k bezprostřednímu provozování sloužící nafty dle §. 252. ex. ř. nebylo přípustno, jest usnesení soudce prvního na zastavení exekuce k zajištění dle §. 39. č. 2. ex. ř. odůvodněno, usnesení stolice rekursní je zrušující neoprávněno, pročež bylo stížnosti dlužníkově vyhověti.

(Rozh. z 21. února 1912, č. j. $\frac{R \text{ III. } 74/12}{1}$.)

J. B.

Zákonný dědic, jenž již za živa zůstavitelova obdržel úplný svůj podíl povinný, posledním pořizením pak obmyšlen byl odkazem, přispívá k doplnění povinných podílů ostatních zákonných dědiců toliko podle odkazu jemu věnovaného a v témže poměru jako ostatní odkazovníci k úplnému zapravení povinných podílů. (§§ 692. a 783. ob. z. obč.)

První soudce vypočetl na základě ustanovení §. 783. ob. z. obč. příspěvky jednotlivých odkazovníků na doplnění jednotlivých povinných podílů čtyř spoludědiců kvocientem O. 43.158 a sice dělením legáty nekrytého zbytku součtu povinných podílů per 11.638 K součtem odkazů, pokud nebyly odečteny na povinné podíly, t. j. obnosem 26.969 K. Zákonný dědic A. ohradil se proti vypočtení uvedeného kvocienta jako mylnému, jelikož se měl odečísti celý odkaz zákonného dědice B. v ceně 2590 K od celkové sumy 11.638 K a zbytek se měl dělit součtem o týž obnos zmenšeným, an týž obdržel předem 16.617 K oproti povinnému podílu 4735 K.

Rekursu A-ově II. stolice vyhověla, naříkané usnesení zrušila a soudu I. stolice nařídila, aby nové rozúčtování případné srážky, kterou dědicové a legatáři za účelem doplnění povinných podílů povinni jsou nésti, provedl.